

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/798/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212940
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412212940.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočičkovej v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi SR - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/103/2012-85 zo dňa 28. 08. 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Žiar nad Hronom v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Žiar nad Hronom, zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že v záujme hospodárnosti konania spojil postupom podľa § 112 ods. 1 OSP na spoločné konanie veci vedené na okresnom súde pod sp. zn. 4C/103/2012, 4C/121/2012, 4C/136/2012, 4C/150/2012, 4C/151/2012, 4C/162/2012 a 4C/168/2012 s tým, že konanie o spojených veciach bude ďalej vedené pod spisovou značkou 4C/103/2012. Konštatoval, že v uvedených spojených konaniach je uplatňovaná majetková škoda v celkovej výške 1 225 Eur (7 x 175 Eur) a nemajetková ujma v celkovej výške 1 106,40 Eur (2 x 165,96 Eur, 3 x 110,64 Eur a 2 x 221,28 Eur).

Okresný súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov a jednotlivými exekučnými spismi, pričom zistil, že nie je sporné, že navrhovateľ sa obrátil na súdneho exekútora s návrhmi na vykonanie exekúcie vo veci Ex 3171/2011, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. Er/601/2002, vo veci Ex 3161/2011, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/615/2003, vo veci Ex 3181/2011, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/916/2003, vo veci Ex 3164/2011, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/1579/2004, vo veci Ex 3177/2011, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/36/2003, vo veci Ex 3187/2011, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/1782/2008 a vo veci Ex 1484/2010, ktorej zodpovedá konanie vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/608/2006.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. Er 601/2002 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Žiar nad Hronom vyzval súdneho exekútora, aby sa k veci vyjadril. Súdny exekútor sa vyjadril dňa 18. 12. 2009 a Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 11. 02. 2010 vyhovel návrhu na zmenu súdneho exekútora; urobil tak v lehote 101 dní a nie v lehote 106 dní ako tvrdil navrhovateľ.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Er/615/2003 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 23. 11. 2009 vyzval súdneho exekútora, aby sa k veci vyjadril., Súdny exekútor sa vyjadril dňa 08. 01. 2010 s vyúčtovaním trov exekúcie a Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 08. 02. 2010 vyhovel návrhu na zmenu súdneho exekútora; urobil tak v lehote 98 dní a nie 103 dní, ako tvrdil navrhovateľ.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Er/916/2003 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Žiar nad Hronom vyzval dňa 16. 11. 2009 súdneho exekútora, aby sa vyjadril. Súdny exekútor sa vyjadril dňa 08. 01. 2010 s vyúčtovaním trov exekúcie a Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 19. 01. 2010 vyhovel návrhu na zmenu súdneho exekútora; urobil tak v lehote 78 dní a nie v lehote 83 dní ako tvrdil navrhovateľ.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Er/1579/2004 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Žiar nad Hronom vyzval dňa 23. 11. 2009 súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor na výzvu okresného súdu nereagoval. Okresný súd návrhu na zmenu exekútora vyhovel dňa 25. 02. 2010; urobil tak v lehote 115 dní a nie 120 dní ako tvrdil navrhovateľ.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Er/36/2003 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Žiar nad Hronom vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu. Súdny exekútor doručil spis exekučnému súdu dňa 08.01.2010. Okresný súd návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel dňa 05.03.2010; urobil tak po 123 dňoch od podania návrhu a nie po 128 dňoch ako tvrdil navrhovateľ. Medzi časom však exekučný súd ešte rozhodol dňa 25. 01. 2010 o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie a o návrhu na povolenie odkladu exekúcie.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Er/1728/2008 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd Žiar nad Hronom vyzval dňa 04. 12. 2009 súdneho exekútora na zaslanie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor predložil exekučnému súdu dňa 22. 12. 2009 exekučný spis s vyúčtovaním trov exekúcie. Okresný súd Žiar nad Hronom vyhovel návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora dňa 29. 12. 2009; urobil tak po 57 dňoch od podania návrhu a nie po 62 dňoch ako tvrdil navrhovateľ.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11Er/608/2006 podal navrhovateľ dňa 02. 11. 2009 návrh na zmenu súdneho exekútora. Okresný súd vyzval dňa 16. 11. 2009 súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie. Súdny exekútor predložil exekučnému súdu dňa 22. 12. 2009 exekučný spis spolu s vyúčtovaním trov exekúcie. Okresný súd Žiar nad Hronom návrhu na zmenu súdneho exekútora dňa 29. 12. 2009 vyhovel; urobil tak po 57 dňoch od podania návrhu a nie po 62 dňoch ako tvrdil navrhovateľ.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že tak ako v prípade lehoty na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, aj v prípade lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, ide o poriadkovú lehotu, t.j. takú, ktorej uplynutie zákonodarca nespája s hmotnoprávnymi účinkami. V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 16/2002, kde Ústavný súd SR uviedol, že pri posúdení či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, Ústavný súd síce prihliada na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave alebo v Zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie základného ústavného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v článku 48 ods. 2 Ústavy SR je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy SR. V uvedenej súvislosti okresný súd uviedol, že v jednotlivých vyššie uvedených exekučných konaniach nie je možné nerozhodnutie o návrhoch na zmenu súdneho exekútora v lehote stanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, pretože exekučný súd v tejto lehote robil potrebné úkony pre rozhodnutie, vyzýval pôvodného exekútora, žiadal od neho exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie a takýto postup nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Okresný súd považoval nárok navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej

nesprávnym úradným postupom za nepreukázaný, preto návrh vo vyššie uvedených spojených veciach vedených ďalej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/103/2012 ako nedôvodný zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ v podaní zo dňa 18.09. 2013 odvolal a v odvolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP: a/účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, b/rozhodoval vylúčený sudca, c/súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, d/súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, f/rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uvedené odvolacie námietky potom navrhovateľ v odvolaní konkretizoval, pričom okresnému súdu vytkol, že prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP s odôvodnením, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, preto súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 OSP a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, v ktorom upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak podľa navrhovateľa preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Konečné meritórne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, na základe čoho nastal stav, že v čase podania odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že meritórne rozhodnutie súdu je predčasné. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je podľa názoru navrhovateľa potrebné skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Aby prvostupňový súd mohol konštatovať, že v príslušnom exekučnom konaní sa nevyskytol nesprávny úradný postup, je potrebné zisťovať aj moment skutočného doručenia riadneho poverenia (rozhodnutia o žiadosti na vydanie poverenia). K samotnej majetkovej škode navrhovateľ v odvolaní uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu, pričom ju opísal ako škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), odignoroval však všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti s udrжанím a správou informačného systému, v súvislosti s výdavkami na administratívne spracovanie textov, v súvislosti s vyhotovovaním urgencií, s poštovným a telekomunikačnými výdavkami (urgovanie a kontrola stavu konania na exekučnom súde), preto je v tejto časti podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a je ho potrebné ako arbitrárne zrušiť. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní okresnému súdu vytkol nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku, pričom zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia je korelátom práva strany prednášať návrhy a argumenty, aby na ne dostala odpoveď. Je zároveň zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny a predpokladom toho, aby s nami mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že nesúhlasí ani s tým záverom okresného súdu, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože ak by došlo k rozhodnutiu súdu o návrhu v zákonnej lehote náklady na správu pohľadávky by prešli na súdneho exekútora a boli by časom pretransformované do podoby trov exekúcie. Dlžník však nemôže byť zaťažený plnením náhrady nákladov tam, kde tieto vznikli z iného právneho titulu, než je výkon exekúcie

pre nezaplatenie pohľadávky veriteľov. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za ten dlžník nemôže niesť zodpovednosť. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase, keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a pre túto nečinnosť ani správny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie okresného súdu je vnútorne rozporné, pretože napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie. Práva navrhovateľa boli porušené prekročením zákonom stanovenej lehoty. Tento fakt podľa navrhovateľa vyplýva z vykonaného dokazovania, preto sú irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si navrhovateľ zvolil, navyše rozhodnutia všeobecných súdov sú rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní nekorešponujú s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku navrhovateľa, že okresný súd mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, keď prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, napriek tomu, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spojené s označenými dôvodmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania navrhovateľ ako dôvod na zrušenie nariadeného pojednávania uviedol, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keďže nesúhlasí s uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými Krajský súd v Banskej Bystrici nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Žiar nad Hronom z prejednania a rozhodovania vecí spojených uznesením sp. zn. 4C/103/2012 zo dňa 19. 12. 2012 na spoločné konanie. Navrhovateľ v odvolaní ďalej tvrdil, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca, napriek tomu, že uskutočnil podania obsiahnuté v texte žalôb, ktorými upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. K uvedenej argumentácii navrhovateľa odvolací súd uvádza, že uznesením č. k. 23NcC/252/2012 zo dňa 11. 10. 2012, č. k. 24NcC/251/2012 zo dňa 11. 10. 2012, č. k. 23NcC/303/2012 zo dňa 11. 10. 2012, č. k. 3NcC/353/2012 zo dňa 19. 10. 2012 a č. k. 3NcC/342/2012 zo dňa 19. 10. 2012 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, že z prejednania a rozhodovania vecí vedených na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/103/2012, 4C/121/2012, 4C/136/2012, 4C/150/2012, 4C/151/2012, 4C/162/2012 a 4C/168/2012 (ktoré boli uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/103/2012 zo dňa 19. 10. 2012 spojené na spoločné konanie vedené ďalej pod sp. zn. 4C/103/2012) nevyhlásil JUDr. Ivana Spurného. Z uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka navrhovateľa, obsahom ktorej je tvrdenie navrhovateľa, že mu okresný súd odňal možnosť konať pred súdom, je rovnako ako odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca, neopodstatnená.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v dôvodoch odvolania neuviedol žiadne odvolacie námietky súvisiace s konkrétnymi dôvodmi odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorými by vyvrátil správnosť záverov okresného súdu. Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Nemôže nad rámec odvolacích dôvodov preskúmať rozhodnutie okresného súdu. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo dospel k záveru, že navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nie je preukázaný. Napriek tomu navrhovateľ v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu v odvolaní uvádza, že okresný súd sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka (povinného), pričom súd úplne podľa navrhovateľa odignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá mu vznikla v súvislosti so správou informačného systému, v súvislosti s administratívnym spracovaním textov urgencií, v

súvislosti s vyhotovením urgencií, poštovným a telekomunikačnými výdavkami, preto je podľa názoru navrhovateľa v tejto časti rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné sa stotožniť, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku jasne vyplýva, prečo okresný súd žalobu zamietol. Konštatoval, že nemal preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, na základe čoho dospel k záveru, že nebol preukázaný už prvý predpoklad vzniku škody - navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup, preto existenciu ďalších predpokladov vzniku škody ani výšku škody neskúmal berúc do úvahy fakt, že zákon vyžaduje kumulatívne splnenie všetkých predpokladov vzniku škody. Navrhovateľ v odvolaní vo vzťahu k uvedeným záverom okresného súdu neuviedol žiadne relevantné odvolacie námietky, z ktorých by bolo zrejmé v čom je podľa jeho názoru rozhodnutie okresného súdu nesprávne. Naopak v rozpore s dôvodmi okresného súdu okresnému súdu vytkol, že skúmal škodu len čiastočne a nezaoberal sa výškou škody v celom uplatnenom rozsahu. Takéto odvolacie námietky navrhovateľa nekorešpondujú s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy ani to na základe čoho si uplatňuje škodu a nemajetkovú ujmu práve vo výške uvedenej v petite žaloby. Okresný súd vychádzajúc z tvrdení navrhovateľa obsiahnutých v žalobe zistil skutkový stav veci, pričom pri posúdení nároku vychádzal aj z príslušného exekučného spisu, ktorý s danou vecou súvisí. Na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k záverom, ktorých správnosť navrhovateľ v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil. Jeho odvolanie je paušálne, má všeobecný charakter a z jeho obsahu nevyplýva žiadna právne podkutá argumentácia viažúca sa ku konkrétnej veci, zodpovedajúca konkrétnemu obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ okresnému súdu v odvolaní vytkol, že svoje rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako v iných rozhodnutiach, v ktorých vystupuje navrhovateľ a odporca, avšak v ktorých bol iný skutkový dej a teda aj iný skutkový základ, odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka je neopodstatnená, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu je zrejmé, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby. Rovnako ako uvedená odvolacia námietka navrhovateľa neobstojí ani argumentácia navrhovateľa tiež obsiahnutá v odvolaní, že okresný súd nesprávne ustálil, že náklady na správu pohľadávky zapríčinil dlžník (povinný), pretože odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia takéto závery okresného súdu neobsahuje.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.